

TANÍTÁS ÉS A MEGVÁLTÁS

November 14., szombat délután

A született és elsajátított képességek mind Isten ajándékai, s állandóan a Szentlélek, az isteni megszentelő hatalom ellenőrzése alatt kell tartani azokat. Tudatában kell lennetek tapasztalataitok hiányosságainak, s lelkiismeretesen törekednetek a hiányzó tudás és bölcsesség elnyerésére, hogy testetek és értelmetek minden képességét Isten dicsőségére használhassátok.

„Új szívet is adok nektek.” Akár a vérnek a testben, úgy kell Krisztusnak a szívünkben lakozni, s éltető erőként áramlani bennünk. Lehetetlen elég nyomatékosan szólnunk erről. Míg vértezetünk az igazság, meggyőződésünket a Krisztus életét jellemző élő szeretettel kell megerősítenünk. Ha az igazság, az élő igazság meg nem testesül jellemünkben, egyikünk sem állhat meg. Egyetlen hatalom tehet és tarthat meg állhatatosnak – Isten kegyelme az igazságban. Aki bármi másban bízik, az már tántorog, készen az elesésre.

Az Úr azt kívánja, hogy rá támaszkodjatok. Ragadjatok meg minden lehetőséget, hogy a világoosságra jöjjetek. Ha elszakadtok az Istentől jövő szent légkörtől, miként ismerhetitek föl a lelki dolgokat? – *Bizony-ságtételek*, 7. köt., 189. o.

Akik hajlandók megüresíteni szívüket a hiábavaló és értéktelen dolgoktól, azok Isten kegyelme által megtisztíthatják lelkük zugait, és megtölthetik ismerettel, tisztasággal és igazsággal. A világi gondolkodás sekélyes határain túl folyamatosan betekintést kapnak a Végtelen roppant térségeibe. Erkölcsi érzékeik előtt kitárul Isten igazságossága és kegyelme. Felfogják a bűn és következményeinek szörnyűségét. Isten jelleme, e világ iránti szeretete, amelyet Fia áldozatában mutatott meg, és a szentség szépsége a gondolataink méltó és fenséges témái. Ezek erősítik az értelmet, és az embert szoros közösségbe hozzák a végtelen Lénnel. – *A keresztény nevelés alapjai*, 49. o.

Sokan illetlen és közönséges gondolatokra pazarolják idejüket, és elhanyagolják az örök élettal kapcsolatos magasztos érdekeket. A tanulmányozásra méltó nagy témákkal való foglalatosság hiánya miatt meggyengülnek az elme nemes erői. „Amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok” (Fil 4:8)...

Ha majd mennyei Példaképünk tökéletességéről elmélkedünk, vágyódunk teljes mértékben átalakulni és megújulni az Ő feddhetetlenségének hasonlatosságára. Arra hívtunk, hogy szakadjunk el a világtól, hogy a Magasságos Isten fiai és leányai lehessünk. – *Sons and Daughters of God*, 107. o.

November 15., vasárnap – Isten képe

Krisztus életét ki kell nyilatkoztatnunk az embereknek. Az ember volt az isteni teremtés koronája, az Ő képe lett teremtve, isteni képmásra rendeltetett, ám Sátán megpróbálta kitörölni Isten képét az emberből, és saját képmását helyezni belé. Isten nagyon szereti az embert, hiszen saját képe teremtette. Ez a tudat annak fontosságát véssé elménkbe, hogy példánk és felfogásunk által másoknak is beszélnünk kell a bűn gyalázatáról, a kívánságoknak való engedékenységről vagy bármiféle bűnös gyakorlatról, hiszen a test azért adatott, hogy Istent képviselje a világ előtt. – *Lift Him Up*, 48. o.

Mostanában sokat beszélnek a „magasabb rendű nevelés” mibenlétéről és fontosságáról. Azonban az igazi, magasabb rendű nevelést Ő végzi, akinél „van a tanács és erő”, akinek „szájából tudomány és értelem származik” (Péld 2:6).

Minden igazi tudomány és valódi fejlődés forrása Isten ismerete. Bármerre fordulunk a fizikai-, szellemi- és lelki szférákban, bárhova tekintünk – távol a bűntől – ennek az ismeretnek a kinyilatkoztatását látjuk. Ha a kutatás bármelyik vonalán haladunk azzal az őszinte céllal, hogy eljussunk az igazságra, érintkezésbe kerülünk azzal a láthatatlan, hatalmas Értelemmel, aki mindenben és mindenképpen által munkálkodik. Az ember értelme kapcsolatba került Isten értelmével; a véges a végtelennel. Az ilyen kapcsolat hatása felbecsülhetetlen a testre, az elmére és a lélekre.

Erre épül a legmagasabb rendű nevelés, ami Istennek saját nevelési módszere. „Ismerd meg Őt most” (Jób 22:22), ez az üzenete az emberiséghez. Az ilyen értelmű nevelést követte emberiség ősatya. Amikor Ádám bűntelen férfiaságának dicsőségében állt a szent Édenben, Isten tanította őt. – *Előtted az élet*, 14. o.

A kegyelem megtisztítja az elmét, hogy a képzelőerő mennyei témákon időzhessen, és hogy az emberi természet minden elemét megtisztíthassa Isten Lelke...

A gondolatokat meg kell fékezni, korlátozni, meg kell akadályozni, hogy az elme olyan dolgok felett időzzön, amelyek csak meggyengítik és beszennyezik a lelket. A gondolatoknak makulátlannak, a szív elmélkedéseinek tisztának kell lenniük... Az elme nemes erőit Istentől kaptuk, hogy a mennyei dolgok fölött elmélkedhessünk. Isten mindent megtett annak érdekében, hogy a lélek szüntelenül fejlődhessen a mennyei életben. – *Sons and Daughters of God*, 107. o.

November 16., hétfő – Jézus mint tanító

A Messiásnak e földön végzendő munkáját Isten szintén pontosan vázolta: „Akin az Úrnak lelke megnyugszik; bölcsességnek és értelemnek lelke, tanácsnak és hatalomnak lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke. És gyönyörködik az Úrnak félelmében.” Akit Isten így felkent, azért küldte el, hogy: a szegényeknek örömet mondjon; hogy bekösse a megtört szívűeket, hogy hirdessen a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást. Hogy hirdesse az Úr jókedvének esztendejét, és Isten bosszúállásának napját; hogy megvigasztaljon minden gyászolót; hogy tegyen Sion gyászolóira, adjon nekik ékességet a hamu helyett, örömmel kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt lélek helyett, hogy igazság fáinak neveztesse, az Úr palántáinak, az Ő dicsőségére (Ésa 11:2–3; 61:1–3). – *Az apostolok története*, 224. o.

[Jézus] Megrótta a rabbi vagy mester megszólítás megkövetelésében megmutató hiúságot is. Az ilyen cím – jelentette ki – nem embert, hanem Krisztust illeti meg. Papok, írástudók, vezetők, törvénytudók és tanítók mindnyájan testvérek, egyetlen Atya gyermekei. Jézus a nép lelkére kötötte: ne adjanak embernek olyan megtisztelő címet, mely arra mutatna, hogy az illető uralkodhat lelkiismeretük vagy hitük felett.

Ha Krisztus ma a földön élne olyanokkal körülvéve, akik a „tisztelendő” vagy „főtisztelendő” címet akarják, nem ismételné-e meg kijelentését? „Ti pedig ne hívassátok magatokat Mesternek, mert egy a ti Mesteretek, a Krisztus” (Mt 23:8)...

„Hanem aki a nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.” (Mt 23:11–12) Krisztus újból és újból azt tanította, hogy az igazi nagyság mértéke az erkölcsi érték. A menny mércéje szerint a jellem nagyságát az határozza meg, hogy embertársaink javára élünk-e, a szeretet és irgalmasság cselekedeteit műveljük-e. Jézus Krisztus, a dicsőség királya az elbukott ember szolgája volt. – *Jézus élete*, 613. o.

[Jézus] Elmondott egy próbát, mellyel az igaz tanító és a csaló megkülönböztethető egymástól: „Aki magától szól, a maga dicsőségét keresi; aki pedig annak dicsőségét keresi, aki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság.” (Jn 7:18) Aki a maga dicsőségét keresi, az csupán magától szól. Az önfelmagasztalás lelkülete elárulja eredetét. Krisztus azonban Isten dicsőségét kereste. Isten Igéjét szólta. Ez bizonyította, hogy hatalma van az igazság tanítására. – *Jézus élete*, 456. o.

November 17., kedd – Mózes és a próféták

Isten Igéjének hiányos tanulmányozása értelmi gyengeséget és hatástalanságot eredményez. Amint az elme elfordul az Igétől, hogy világi irodalommal táplálkozzon, azonnal elveszíti nemes erejét, és megszakad kapcsolata az örök igazságok mély és átfogó elveivel. Az értelem a számára megszokott dolgokhoz igazodik, és mivel a mulandó dolgoknak hódol, elgyengül, majd egy bizonyos idő után elveszíti fejlődési képességét.

Ez egy hamis nevelési forma. Minden tanárnak arra kellene törekedni, hogy az ifjak elméjét az ihletett Ige nagy igazságai felé fordítsa. Az ilyen nevelés elengedhetetlen mind a jelen, mind pedig a jövő életre vonatkozóan. – *Lift Him Up*, 119. o.

Isten Igéje a legnagyobb tankönyv, de sokan állítják, hogy tisztelik, miközben más könyveket részesítenek előnyben, s ezzel az emberi bölcsességet többre értékelik Isten bölcsességénél...

A Biblia az a tankönyv, amit szorgosan tanulmányoznunk kellene, de nem úgy, ahogy egy akármilyen könyvet. Legyen számunkra olyan könyv, amely válaszol lelkünk minden szükségletére. Tanulmányozójának a Biblia bölcsességet nyújt az üdvösségre, ha engedelmesen viszonyul tanításaihoz. Amint az étel sem táplálhatja a testet rágás és emésztés nélkül, úgy Isten Igéje sem hoz hasznot a lélek számára, ha nem fogadják legmagasabb szintű tanításként, minden emberi elme termékénél magasztosabbként, és ha az ember nem engedelmeskedik elveinek, melyek Isten bölcsességének a kifejeződései. – *This Day With God*, 127. o.

Isten nem jutalmazza meg a nagy mennyiségű munkát. Nem annyira a munka nagyságát tekinti, mint inkább azt, hogy milyen hűséggel végezték. A jó és hű szolga kap jutalmat. Amint Istentől kapott képességeinket műveljük, gyarapodni fogunk ismeretben és lelki látásmódban, és képességet nyerünk az örök élet és annak értékének megértésére. Akik Istentől kapott kiváltságokat rosszul használták ebben az életben, és megelégedtek tudatlanságukkal, a gondolataikat számukra vagy mások számára jelentéktelen dolgokkal kötötték le, azok nem értik meg személyes felelősségüket, nem vesznek erőt gonosz hajlamokon, és nem erősödnek meg tisztább, nemesebb és szentebb életet elérő elhatározásokban.

Az ifjúságnak tanulni kell az eljövendő világ dolgairól. Az Isten félelme és szeretete által vezérelt ismeretszerzésben kitartás ebben az életben fokozott képességet ad nekik és azoknak a jóra, akik a legjobban kihasználták a legmagasabb teljesítmények evilági elérését, és amit itt megszereztek, tovább fogják vinni a jövendő világba. Keresték és megszerezték azt, ami romolhatatlan. Az a képesség, hogy az ember megbecsülje, amit „szem nem látott, fül nem hallott, emberi elme meg sem gondolt”, az arányos a földi élet talentumainak hasznosításával elért teljesítményekkel. – *A keresztény nevelés alapjai*, 48–49. o.

November 18., szerda – Bölcs férfiak és nők

Salamon uralkodása elején Jahve nevét nagy tisztelet övezte. A király bölcsessége és igazságossága minden nemzet előtt tanúskodott annak az Istennek nagyszerű tulajdonságairól, akinek szolgált. Egy ideig Izráel a világ világhossága volt; bemutatta Jahve nagyságát. Salamon kezdeti

uralmának igazi dicsősége nem rendkívüli bölcsességében, mesébe illő gazdagságában, messze terjedő befolyásában és hírnevében rejlett, hanem abban a megbecsülésben és tiszteletben, amit a menny ajándékainak bölcs felhasználásával Izráel Istene nevének szerzett.

Amint az évek múltak, és Salamon hírneve nőtt, igyekezett megdicsőíteni Istent értelmi és lelki képességei növelésével és azzal, hogy továbbította másoknak a kapott áldásokat. Nála jobban senki sem tudta, hogy azért kapott hatalmat, bölcsességet és értelmet, mert Jahve kedvezett neki; és Isten azért ajándékozta meg ezekkel a képességekkel, hogy megismertesse a világgal a királyok Királyát. – *Próféták és királyok*, 32–33. o.

Ha olyan lenne a légkör főiskolánkban, amilyennek lenni kellene, akkor képesítené az ott nevelkedő fiatalokat, hogy felismerjék Istent, s Őt magasztalják minden alkotásában. S amíg az Isten által nekik adott képességeket művelik, addig arra fognak felkészülni, hogy eredményesebben szolgáljanak neki. A megszentelt szellemi képesség megnyitja Isten szavának kincseit, s egybegyűjti drágaköveit, hogy másoknak is hirdesse, másokat is rávezessen, hogy kutassanak Isten mélységei után. Kegyelme gazdagságának ismerete megnemesíti és emelkedetté teszi az ember lelkét, s a Krisztussal való kapcsolat által az isteni természet részeseivé válnak, és erőt is nyernek ellenállni Sátán térhódításának.

A tanulókkal meg kell értetni, hogy a tudás magában a minden jó ellenségének kezében olyan erővé válhat, mely őket pusztítja el. Az ördög magas szellemi szinten álló lény volt, magas tisztet töltött be az angyalok seregeiben, de végül lázadó lett; s ma is sok magasabb szellemi képességűt ejt fogságba a hatalma. Az Isten nyújtotta, megszentelt tudás megfelelő minőségű, s az Ő dicsőségét szolgálja. – *Bizonyságtételek*, 4. köt., 422. o.

Búne elrontotta és majdnem teljesen megsemmisítette isteni hasonlóságát. Az ember fizikai ereje meggyengült, szellemi képességei lecsökkentek, lelki látása elhomályosult, és a halál foglya lett. Az emberiség azonban mégsem maradt reménység nélkül. Végtelen szeretetében és kegyelmében Isten kigondolta a megváltás tervét, és próbaidőt adott az embernek, hogy helyreállítsa benne képmását, eljusson arra a tökéletességre, amelyre teremtette, hogy előmozdítsa testi-

szellemi- és lelki fejlődését, hogy felismerje természetének isteni célját. Ez volt a megváltás műve. Ez a nevelés és az élet célja is. – *Előtted az élet*, 15. o.

November 19., csütörtök – Tanítás az őskeresztény egyházban

Amiről azonban mi szólunk: „Bölcsességet pedig a tökéletesek között szólunk; ámde nem e világnak, sem e világ veszendő fejedelmeinek bölcsességét, hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtettet, melyet öröktől fogva elrendelt az Isten a mi dicsőségünkre; melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség urát; hanem amint meg van írva: Amiket szem nem látott, fül nem hallott és emberek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknek. Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Lelke által; mert a Lélek mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is” (1Kor 2:6–10)...

Pál felismerte, hogy alkalmasságának, tehetségének alapja nem benne rejlik, hanem a Szentlélek jelenlétében, akinek kegyelmi befolyása szívét áthatotta, és minden gondolatát alárendelte Krisztusnak. Önmagáról beszélt, amikor mondotta: „Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is láthatóvá legyen a mi testünkben.” (2Kor 4:10) Krisztus mindenkor központja volt az apostol tanításainak. „Élek pedig többé nem én” – jegyezte meg –, „hanem él bennem a Krisztus.” (Gal 2:20) Az „én” elrejtőzött, Krisztust ellenben kinyilatkoztatta és felmagasztalta. – *Az apostolok története*, 250–251. o.

Minden embernek meg kellene érteni, hogy szüksége van a Szentlélek munkájára. Ha nem fogadja be a Szentlelket mint Krisztus képviselőjét, aki megújítja és megszenteli teljes lényét, a rábízott alapvető igazságok nem fogják kifejteni hatásukat az elméjére. Nem elég csupán ismernünk az igazságot. Élnünk kell azt, és szeretetben dolgoznunk, összhangban Isten akaratával. Az Úr így szól azokhoz, akik ekképpen járnak: „Adom az én törvényemet az ő elméjökbe, és az ő szívökbe írom azokat” (Zsid 8:10)... Ezáltal újul meg a mennyei kötelék Isten és ember között. És leszek nékik Istenük, és ők én népem lesznek – mondja az Úr –, és nincs olyan jellemvonásom, amelyet ne kínálnék fel az embernek, hogy visszatükrözhesse az Én képmásomat. – *In Heavenly Places*, 335. o.

„És én kérem az Atyát – mondotta –, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. Az igazságnak ama Lelkét” (Jn 14:16–17). (...)

Ez az ígéret éppoly biztosan vonatkozik ránk ma, mint annak idején az apostolokra... Minden hívő térdeljen le Isten előtt, és imádkozzon komolyan a Lélek kiárasztásáért. Kiáltsunk fel az Úrhoz így: „Uram! Növeld meg hitemet. Segíts megértenem Igédet, hogy világosságot nyerjek. Üdíts fel jelenléteddel, és töltsd be szívemet Lelkeddel!”

Minden időben és minden helyen, minden szomorúságban és nyomorúságban, amikor a kilátások sötétnek látszanak, s a jövő zavarosnak, tehetetlennek és magányosnak érezzük magunkat, Krisztus elküldi hozzánk a Vigasztalót, válaszul a hitből fakadó imádságunkra. – *Isten csodálatos kegyelme*, 191. o.